

Met SK. HEUSDEN fietsen doorheen

En solo doorheen

Fietsweekend in Ieper 24 tot 26 mei en....

Pont d'Ardres tot 29 mei 2024

Na veel wikken en wegen distilleerde het bestuur van *SK. Heusden* voor 2024 een fietsweekend op het vat naar het *Westvlaamse heuvelland*. Van 24 t/m 26 mei werden kamers gereserveerd in het *Flanders Lodge Hotel* in **Ieper**. Na het noordoosten van België

(*Limburg 2023*) gaan we dit jaar het zuidwesten verkennen. Onder het motto “*Voor elk wat wils*” hebben *Marc & Georges* diverse parcours en afstanden uitgestippeld. Voor de namiddag van de aankomstdag staat een korte streekverkenning geprogrammeerd, welke *Arthur* en *ikzelf* laten voorbijgaan. We vertrekken van thuis met de

fiets en vervoegen “*onze troepen*” in de vooravond in het hotel. Voor de zaterdag heeft G. voor de “*gevorderden*”, een mooie tocht “*langs & over de schreve*” uitgetekend. Marc begeleidt “*degene met minder goesting en talent*” langs luwe wegen door stemmige dorpjes en toeristische hits in de nabije omgeving. Zondag, afhankelijk van het weer, kan er nog fakultatief gefietst worden tot de middag. Na de het avondmaal – vrijdag/zaterdag - kan op “wandelaafstand” *The Last Post* aan de **Meense Poort** bijgewoond worden. Ziedaar het beknopt, maar aangenaam programma voor het *SK Heusdens Fietsweekend 2024*. Wie schrijft in? Ik alleszins!!!

VILLE
de
Calais

Aangezien ik vind dat zulk een weekend voorbijvliegt, had ik van thuis uit de toestemming “gevraagd en gekregen”, er een stuk aan te breien. Aansluitend ons hotelverblijf, zou ik verder doorfietsen richting **Calais** voor

nog 3 overnachtingen bij schoonfamilie *Jean-Claude* en *Annie* in **Pont d'Ardes**.

De terugkeer was bijgevolg voorzien op woensdag met combinatie fiets & trein.

Dit wordt een mooie afsluiter van de mei. Begin deze maand had ik aan het *fietsweekend* van *Eendracht Melle* in **Durbuy** ook al een stuk aangebreid mits een verblijf in de abdij van **Hurtebise** (zusters *Beniktessen*!) nabij **St-Hubert**.

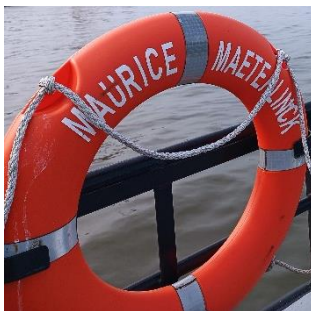
Vrijdag 24 mei

Onder een stralende zon – zeer zeldzaam deze recente regenperiode – vertrek ik om 8h15 richting **Oostakker** naar het veerpont. In **Eksaarde** is het al van dat: wegenwerken 200m te voet ploeteren in de wegebrij. Dit euvel is vlug vergeten en ik fiets fluitend door **Hyfte** richting Volvofabrieken langs

het *kanaal Gent-Terneuzen*. Aan de overzet is het tof even te verpozen na 33km, ong 1h30 fietsen. Jaarlijks vormen een 30 tal “*minicruises*” over het kanaal naar **Langerbrugge** de kers op mijn fietstaart.

Deze keer is de overvaart een beetje officieel, er wordt een verslag van gemaakt, bijgevolg enkele sfeerfoto's.

Via **Evergem-Belzele** en **Lovendegem** sluit ik aan op het jaagpad van *kanaal Brugge-Gent*.

Fris, zonnig en een lichte rugwind duwen me naar *café Den Overzet* bij *Willy & Juliana*, een bedevaartsoord voor de wielertoeristen.

De kruising met het *Schipdonckkanaal (de Stinker!)* oogt als een schilderij met de voorbijglijdende boten als dominante actoren.

Over *Aalterbrug*, mik ik op een nieuw fietspad langs de spoorweg tot *Sint-Maria-Aalter*, per toeval ontdekt, maar goed bevonden en

De klok tikt 11h15 en de teller 58km. Hier pik ik *Arthur* op. Hij is controleur voor de *sterrit van Melle*, maar beperkt zich tot de ochtendshift. Een collega neemt over.

opgeslagen op mijn harde schijf. **Wingene** en **Hille** passeer ik op automatische piloot. Enkele binnenbaantjes doen *Arthur* een beetje twijfelen, maar boven op het viaduct over de E 403 duikt de kerk van **Lichterfelde** op. Onze middagstop bij collega *Johan* wenkt. Om 13h15, na 85km klinkt de voordeurbel en gastvrouw *Wivine* leidt ons naar de koffiekoecken. *Johan* kijkt altijd uit naar deze mini-reünies: wat ditjes-en-datjes van vroeger en nu...Een gezellige babbel en knabbel! Een bord "*fraisien*" met bloedsuiker sluiten het bezoek af.

Het is nu 14h30 en naar schatting nog een 40km tot **Ieper**. De hellingen van **Gits** en **Hooglede** worden vlot genomen – lichte meewind – en in **Sleihage** heeft Arthur genoeg van de hoofdwegen. Hij zondert zich af met zijn “routeplanner” en mikt op het “*stille wegen*” programma. Vanaf nu neemt hij de kop, ik volg richting **Staden** en **Langemark**. Ik riposteer nog één keer bij het zien van het bord **Madonna**. Eventjes uit de planning voor een foto van deze “magische” locatie.

Het *Vrijheidspad*, een oude spoorbedding, mooi bewegwijzerd leidt langs het *Duitse Studentengerkhof*. Hier liggen 42000 jonge (kind)soldaten begraven uit de Grote Oorlog.

17000 geïdentificeerden hebben een kleine gedenkplaat, 25000 anderen liggen in massagraf onder het beeld “De Treurende Soldaten”.

Diep onder de indruk vervolgen we via **Boezinge** en **Pilkem** richting **Ieper**. Tegen 17h15 tikken we af op 125 km. Even later komen onze andere stoottroepen op de parking gefietst. Een hartelijke verwelkoming en een vlotte *kazernering* op kamer 38.

Na de douche en opsmuk lokt het geroezemoes ons naar welkomstdrink, een toffe clubtraditie. Het dominante gespreksonderwerp blijkt het bezoek van *Tynecotkerkhof* te zijn. Enkele “aanstootgevende” gestes en woorden van ??? – waarschijnlijk niet kwaad bedoeld- moeten bij enkele Engelse patriotten verkeerd binnengekomen zijn. Een bulderend “*Be Quiet!!!*” was de geërgerde reactie. Een storm in een glas voor de ene, een tsunami voor de andere. Nadien genieten we “allemaal” van een heerlijk avondmaal. Enkele dapperen trekken nog naar de *Menenpoort*, de meesten keuvelen tot ze bijna in slaap vallen. Kamer 38 geeft het voorbeeld. “*Slaap wel Arthur*”.

Zaterdag 25 mei

Een stralende opkomende zon voorspelt een prachtige fietsdag doorheen de *Westhoek* en het *Heuvelland* en annex *N.Frankrijk* (over de *Schreveland*!). Alle leden schuiven goed geluimd aan voor het uitgebreid ontbijt. Het buffet biedt een ruime keuze maar het zijn die kleine éclairs die mij het meest bekoren. Ook *Marc* weerstaat er niet aan, ware het niet dat *Brigitte* er zeer streng op toe kijkt en gedecideerd op zijn vingers tikt. Ondertussen worden de 2 groepen verdeeld. Het grote parcours (117km) kent matig succes: *Arthur* en *ik* happen toe. De overige verkiezen een kortere afstand (80km) en een vlak traject met *Marc* als begeleider. Wij volgen onze *frontman Georges*, die zijn *Route You planner* vrije keuze heeft gelaten: afstand ong 120km en over stille wegen. Het resultaat, te zien op de planafdruk, mag er zijn. Ik ken bijna alle gemeentes zowel, Vlaamse als Franse, maar sommige verbindingen ertussen zijn mij onbekend. Mijn nieuwsgierig is geprikkeld.

Protocolair worden nog wat foto's genomen en om 9h *en route*. Georges neemt resoluut de kop en via het kanaal bollen we **leper** binnen. Vol zelfvertrouwen (= zijn gps!) doorkruist hij de stad tot we weer de ongerepte natuur induiken. Ik ben mijn oriëntatie even kwijt – fietswegwijzers/knooppunten maken me niet slimmer – tot ik het bord **Voormezele** bemerk. Een forse klim reikt tot de ingang van het *Bayerwald*. De Duitsers bouwden hier op deze 40m hoge heuvel een oninneembare vesting die heerste over *Zuidboog* van **leper** tot **Wijtschate**. Mits ontploffing van 550 ton TNT via ondergrondse tunnels konden de Engelse soldaten deze site toch veroveren.

Nu blijft nog 10% van de loopgraven over en vormen een toeristische attractie. De toboganweg slingert door **Wulveringem** tot in **Nieuwkerke**.

We passeren één van de grootste patatmarchands van België, *Claerhout*, met ook al vestiging in Frankrijk.

Aan de horizon doemt de *Catsberg* op, met op de top de mij goed gekende *abdij Mont des Cats*. Via een lange afdaling glijden we over de *schreve* aan *De Seule*. Een mozaïek van kleine landwegen - *bravo Georges* – eindigt in **Outterstroate**, waar warempel een bistro-PMU ons opwacht. Een frisse cola na 36km; dat doet deugd.

Een nieuwe mozaïek leidt naar de klim van **Strazeele**. In de verte doemt de *Casselberg* op. Mijn 2 companen trekken het tempo op en in **St-Marie-Cappel** ben ik ze kwijt. Geen probleem, de regio is mij goed bekend en de *Casselberg* moet hoe dan ook beklommen worden.

De 700m lange kasseihelling is een zware dobber, maar de intrede op de markt van deze “*Vloamse*” stad is een ware bekroning. Onderweg stop ik nog even aan het *hotel Ch. de Schoebeq*, het hoofdkwartier van *Marechal Foch* tijdens WO 1. Samen *Pascaline* heb ik enkele jaren geleden nog in “zijn bed” geslapen.

De toeristen hebben Arthur en G. opgeslorpt; zij zijn niet te zien. In het *Musée de Flandre* vraag ik een stempel en op de historische markt word ik bereidwillig vereeuwigd.

Uiteindelijk bemerk ik mijn 2 companen, tamelijk zenuwachtig rondkijkend - zij (*ttz. de gps*) hebben een steil pad genomen en moesten te voet naar boven klimmen!

De afdaling creëert lichte euforie en de meewind ons langs **Winnezele** en **Bambecque** naar de grens in **Oost-Cappel**.

Een gebeitelde gelaten douanier mijmert over hun onbeperkte macht in het verleden, gevreesd door en ook benaderd door iedereen in deze smokkelhoek.

Nu is er nog nauwelijks wat beweging: een autochtoon vult mijn drinkbus met water...Zo bollen we via de *Grensstraat* **Beveren-Alveringem** binnen.

In de zoektocht naar een café volgt de ene ontgoocheling na de andere: **Gijverinkhove**, niets; **Hoogstrate** idem. De *lovaart* brengt ons naar het Walhalla in **Fiertele**: *brasserie De Witte!*

Een koffie met streektaart 6€ lijken het hemels manna.

Vol energie volgen we de *Ijzer* tot de *Knokkebrug* en nemen rechts het jaagpad van kanaal naar **Ieper** (17km).

Via **Merkem** en de *Boezingeluis* – volle terrassen! - fietsen we naar ons hotel. Om 17h30 klokken we af na 118km...*Bravo Georges, dit smaakt naar nog!!!* Bij het avondmaal en in de bar creëren de belevenissen een ware kakafonie. Iedereen zijn waarheid en waardigheid.

De voormiddagfietstochten voor morgen worden geannuleerd wegens het verwachte slechte weer. Arthur en mezelf overleggen onze morgenplanning. Hij vertrekt naar huis, ik zet koers westwaarts richting **Calais**.

De buienradar kan de pot op. Slaap wel vanwege *kamer 38!*.

Zondag 26 mei

Pletsense regendruppels spoelen onze fietsambities van de ruiten. Die verdomde buienradar heeft toch gelijk! Bij de collega's is de motivatie ook ver weg. Kortom, in tristesse en gelaten ondergaan we het ontbijt. Gaandeweg, mede door die weer fijne éclairs, zien we het glas weeral half vol: de voorbije 2 dagen maken de uitstap geslaagd. Bij mijn 3e passage aan het ontbijtbuffet bemerk ik een koppel uit mijn buurt, *Eddy D.* en dame. Zij gaan op *geocaching* of "schattenjacht", een sport waarbij via coördinaten en een kaart een verborgen voorwerp moet worden gevonden. Zoek maar en veel succes!

Wij wachten op de voorspelde opklaringen tegen 10h. Stilaan nemen we afscheid van enkele SK-ers. Ondertussen heb ik collega *P.Lobea* gebeld, maar geen bezoek - straks niet thuis. Hij vertoeft op de open bedrijvendag in **Poperinge**.

Twijfelend trek de hemel open en onder schaarse druppels bestijgen ik en *Arthur* ons strijdros. Hij navigeert naar het noorden, huiswaarts via **Roeselare**, ik zet het kompas zuidwest richting **Calais**, Frankrijk. Een amicaal "*Goede rit tot ziens*" en we zijn weg. Ik neem **Ieper-Centrum** en geraak telkens gecharmeerd door die indrukwekkende lakenhallen en belfort. Mijn fototoestel klikt.

Via de gekende weg naar de abdij *Mont des Cats*, passeer ik **Vlamertinge**, **Reningelst** en het gehucht **Ouderdom**...What's in a name...Het is de naam van een beek!

Zo bol ik **Z** / van **Poperinge** binnen en beland op het joggingsparcours van de "*open bedrijven*" loop. Een steward begeleidt me langs de nadarhekkens, terwijl de winnaar me voorbijsnelt. Een warboel die ik gelukkig rap achter me kan laten. Mijn collega *Paul*, niet te zien...

De markt van **Poperinge**, zij het minder indrukwekkend dan **Ieper** heeft toch ook zijn charmes, vooral het koperen beeld van *Ginger*. Deze vroegrijpe tiener, *Elaine Cossey*, diende op in het café van haar ouders "*A la Poupée*" en was een begrip bij de Engelse frontsoldaten. Een foto van *Ginger* bracht een vonk levensvreugde in het onmenselijk bestaan in de loopgraven.

Ik verlaat **P.** langs de Ring en neem de richting *Proven*. Midden in nergens verrijst de *Helleketel*, de place to be zondagmiddag: pinten en ambiance. Een foto volstaat.

Een lange afdaling leidt naar de brouwerij *St-Bernardus* van **Watou**.

In het centrum wijst nog niets op de komende kunstfestival drukte.

Eindelijk fiets ik Frankrijk binnen via **Houtkerque** en **Wormhout**. De centrale kerk glimt onder een stralende zon. Ondertussen stuurt Arthur een foto door, half verdrongen onder een canvas... Een wijzer **Esquelbecq** 3km lacht me toe.

Dit dorp is dit jaar op TF3 verkozen tot “Village Préféré pour les Français 2023” – een uitzending die ik elk jaar volg, Cassel won bv in 2018 – en ik vraag me af: “*Comment est-ce possible?*”

Bezienswaardigheden??? Daarom ben ik zo nieuwsgierig dit dorp te bezoeken. **Eekelsbeeke** *me souhaite le bienvenu!* Op de stemmige grand’place domineert een oud frietkot, bewondert door enkele collega-bezoekers. Een mooi kasteel annex tuin en een prachtige kerk “*St Folkwijn*” vervullen het patrimonium. Een restaurant profiteert van de nationale bekendheid. Al bij al, een rare keuze. Het kerkportaal biedt beschutting tegen een plots onweer.

Le plat pays roept verder langs de *Vloamse* gemeenten **Bollezele, Drinkham** en **Looberghe**, waar een ferme tegenwind opsteekt.

Een kapotte brug dwingt een omweg naar **St-Pieters Cappel**, waar *bistrot Flo* weer gesloten is andermaal pech. Over de Aa bol ik *dep Pas de Calais* binnen.

In de hoop een repos te vinden volg ik naar **Audruicq** (=Oudentijd!). Een imposante *Pl Ch de Gaulle* oogt leeg en inderdaad niets open.

De "sentier sauvage" leidt me langs **Nortkerque** naar een *Eurofietspad*, iets nieuws in deze regio.

Gelukkig heb ik nog 2 boterkoeken van *Johan*, 2 dagen geleden nog vers maar nog "mangable". Water uit de bidon blijkt het perfecte glijmiddel. Straks bij schoonzus *Annie* en *J-CI* wacht me wat beters.

Uiteindelijk draai ik *Rue de la Rivière 1777* in en komt het station van **Pont d'Ardres** in zicht.

Ertegenover lacht me mijn logies toe en wacht een aangenaam verblijf bij *Annie* en *Jean-Claude*. De klok wijst 17h15 en de teller 96km. We genieten van een gezellige babbel bij een fijne maaltijd. Bonne nuit.

Maandag 27 mei

Wat een luxe te kunnen overnachten in de kalmte van het platteland, *la terre verte du Pas de Calais*. Slapen als een steen – *une masse*. Alles is hier zo eenvoudig, zo simpel. Tegen 7h30 prikkelt de koffie mijn morgenoptisme en *Annie* keert al terug van de bakker. We bespreken mijn dagplanning. Een bezoek aan **Calais**, vooral de pier – *la jetée* – en vooral nog eens le tour des 2 caps, *Blanc & Gris Nez* lijken een aangenaam vooruitzicht. Tegen 18h terug in la barrique, “*Ca te plait Annie?*” “*Affaire conclue*”. Tot vanavond.

Een pittige tegenwind en bij 14° fiets ik langs het kanaal van Calais via **Les Attaques**, zijn watertoren is een mooi ijkpunt. Na 40' bol ik langs de grote boulevard – *Le Théâtre* – de stad binnen (14km). La mairie wordt in de bloemen gezet en in het park wachten *Churchill & Ch. de Gaulle*. Op *la Gr. Place* vereeuwigt een standbeeld het huwelijk van deze laatste met zijn geliefde Calaisienne (1921).

Op het off de tour. ontvang ik een stempel en wat actuele tips. En passant bekijk ik de treinverbinding naar *Etaples – le Touquet*, voor morgen.

De zeegolven kletsen tegen de pier en het is moeilijk op het staketsel met de fiets overeind te blijven. Op de kop waan je je opgenomen in de deining van *Het Kanaal*.

De ferryboten naar en van **Dover** versterken dit gevoel.

In **Sangatte** (*Zandgate!*) draai links landinwaarts, de wind in de pijp!

Via de vernieuwde dijk beuk ik tegen de zijwind naar **Plage Blériot**. In 1909 stak deze pionier van hieruit het Kanaal over, vandaar dit eerbetoon.

Via **Coquelles** – monument van de originele Euro-tunnelboor – fiets ik naar **Peuplingues**, geboortedorp van *Pascaline* en begraafplaats van *Mammie*.

PEUPLINGUES

Tijdens een intiem moment eer ik deze dame, die ik zeer apprecieerde en liefhad.

Via een onbekend baantje klim ik uit het dorp naar *La Belle Vue*, met uitzicht over de zee en de *White Cliffs of Dover*. Enig mooi! Uiteindelijk beland ik weer op de Route Dep en zwoeg naar de top van de **Cap Blanc Nez** (38km).

Onderweg krijg ik aanmoedelingen van *Latham*, *tured* van op zijn sokkel, een luchtpionier die in 1928 in de golven verdwenen is. Rond de vuurtoren op de Cap klikt mijn fototoestel meermaals.

Die witte krijtrotsen (*les falaises*) aan de overkant, zo duidelijk afgetekend; ik geraak er niet op uitgekeken.

De afdaling naar **Escalles** verloopt spectaculair begeleid door de fluitende zeewind. Van hieruit richting **Wissant** is het gene zeven: iets steiler dan vals plat en tegenwind. “*De eenzame fietser vechtend tegen de wind*”...B. de Groot brult mee tussen mijn oren.

WISSANT
VOUS SOUHAITE
LA BIENVENUE

Terug buiten het dorp is het weer te "stoempen". Een kleine parking roept herinneringen op aan de Tourpassage in 2022. In **Audinghen** loopt het weer fors omhoog en in de verte lonkt de **Cap Gris Nez** (3km).

 Cap Gris-Nez

CAP GRIS-NEZ
C^{ne} d' AUDINGHEN

De vuurtoren vlak voor mij kruipt maar traag naderbij. De laatste klim naar de top, een militaire basis, vergt veel moeite maar de beloning is karig: niets te zien.

Geen moment te vroeg duik ik het dorp binnen. Een artisanale boulangerie annex tea-room bieden verpozing en een mini tropéziennetaart de beloning.

Plus de 500 navires par jour

Bijgevolg afdalen naar *la plage*, waar de golven genadeloos tegen de rotsen beuken (55km). Van hieruit stel ik vast dat enkele huizen boven op de falaises een wankele, onzekere toekomst te gemoed gaan. Pootjebaden aan de **Cap Gris Nez** geeft een kick!

Terugkeren kondigt zich veel gemakkelijker aan; de westenwind blaast in de poep! Mijn kompas is gericht op het binnenland, richting **Marquise**. Bij de *Carrières Boulonnaises* (steengroeven) boeit het point de vue: een enorme krater, waarbinnen de vrachtwagens een bende mieren lijken.

Via
Landrethun
fiets ik **Guinès**
binnen. Op
de Marché
kan ik niet
weerstaan
aan een
wafelkraam.

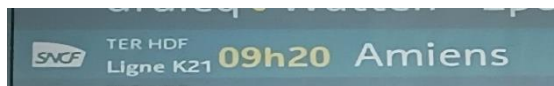
Een bewijzerd
fietspad
loodst me
door le

Marais naar **Coulogne**. Hier sluit ik weer aan op de piste langs het kanaal van Calais en bol zeer content **Pont d'Ardres** binnen, waar *Annie* me enthousiast verwelkomt. Het is 18h en de teller staat op 98km. Na een verkwikkende douche, serveert mijn gastvrouw haar befaamde *poulet fumé*, een lokale lekkernij. Een copieuze crème-glace sluit deze toffe dag af. Bonne nuit...Maar niet voor lang. Ergens tussen 1-2 h tuimel ik door het bed. Geen beletsel om verder te slapen in deze oncomfortabele ligging. De schade wordt morgen opgemeten.

Dinsdag 28 mei

Ondanks de onderbroken nachtrust wegens “beschadigd” meubilair, toch goed geslapen. “*Jean-Claude va réparer le lit quand il sera réveillé*”. Annie heeft voor bananen gezorgd, mijn dagelijkse portie magnesium. Een verse baguette met boursin beklemtonen het franse accent aan het ontbijt. Vandaag ga ik **Le Touquet** bezoeken. Hiervoor neem ik de trein in **Calais** naar **Etaples** en fiets verder naar het mondaine **Paris-Plage**. Terugkeren gebeurt via **Montreuil** en daarna *la Vallée de la Course* tot **Dèsvres** en zo terug naar mijn logies in **Pont d’Ardres**. Een prachtige rit waarvan ik 2 jaar geleden ook van genoten heb. Om 8h zwaait Annie me uit “*A ce soir*” en ik fiets weer langs het kanaal naar Calais onder een stralende zon. Het uurrooster

in de stationshal bevestigt mijn vertrekuur naar **Etaples** (train Amiens) 9h20. Met mijn ticket op zak – fiets gratis (*hallo NMBS!*) – vlei ik me neer in een comfortabele zetel.

In **Boulogne** wordt de horizon wazig en brumeux. Annie had nog gewaarschuwd voor regen...Toch niet waar zeker? In **Etaples**, aankomst om 10h10 is het al prijs. Te voet langs de kramen van de marktdag krijg ik wat “courage” te verwerken: “*Als het hier regent, verzuipt men in Le Touquet!*” Merci zeg. Vanop de brug tracht ik *la Canche* te onderscheiden tussen de neerpletsende druppels.

Een fietspad – 4km- leidt naar het centrum.

Het *Windsor&Palace-hotel* dompelt mij direct in le grand chic van de vorige eeuw, maar geen spek voor mijn bek. Le grand monde wordt “droog afgeleverd” in grote limousines onder een enorme luifel.

Hotel Le Red Fox, iets bescheidener, roept herinneringen op aan een verblijf met *Pascaline* een 7-tal jaren geleden. Een uitgebreide verkenning valt letterlijk in het water. Op de dijkpromenade tracht ik nog te lachen, maar het is zo groen als mijn regenvestje. In de binnenstraatjes slenteren desalniettemin nog veel toeristen, zij het met weinig enthousiasme.

Een bezoek aan *Les Halles* brengt een dankbare beschutting. In deze stratenmozaïek zoek ik het off de tour. Na 3 pogingen word ik naar het *Palais des Congrès* gestuurd, een poepsjieke bedoening. Een vriendelijk dame ontvangt me hartelijk en geeft me overvloedig tekst, uitleg en een stempel.

Voilà, mijn missie **Le Touquet** zit erop. *Dommage...Il pleut des cordes* (oude wijven!).

RECQUES S-COURSE

Op weg naar **Etaples** bekruipt me de bekoring om aan het station de trein terug naar **Calais** te nemen. Maar mijn gelofte van eeuwige trouw aan de fiets

verdrijft deze zwakheid en ik zet door langs de la *Canche* richting **Montreuil**. Af en toe vermindert het geplets en dit geeft de kr(r)ijg(d)er wat moed. Meer op het gevoel verlaat ik deze vallei en neem links fors omhoog de richting naar **Recques**. Bij het binnen rijden van dit dorp overtuigt een bord

me van mijn juiste keuze. Van nu af aan is het eenvoudig: dit gezwollen riviertje volgen naar **Devres**. Het baantje klimt zachtjes langs schilderachtige dorpjes zoals **Inxert, Beussart...** De bredere opklaringen

leveren mooiere foto's.

Het baantje klimt zachtjes langs schilderachtige

In **Longennessé** volgt nog een ultieme klim naar *la capitale du Faïence*. Een groot welkomstbord bevestigt deze status. De klok wijst 14h30 en 59km afgelegd. Een boulangerie – 2 appelflappen en een abricotaartje – en een hete koffie in een bar PMU doen alle narigheid vergeten.

LICQUES

Nu wijst mijn kompas naar **Licques** – 20km. Een lichte meewind duwt me over de toboganweg langs 5 dorpen; ik tel ze mee af. In het centrum bezoek ik de mooie romaanse kerk en de aanpalende *Salle des Fêtes* roept nog herinneringen op aan een familiefeest van *Jean-Claude*.

Ook *les étangs de Courtebourne*, waar de concours *pêche à la truites* plaatsvond past in dit plaatje. In **Clerques** ontmoet een afgebladerd kerkje en een fiere zaaier: bezinningsmoment.

Mijn zin voor avontuur haalt het op de logica; ik sla linksaf voor een ferme klim onder wielen naar **Louches**. De fraaie ruïnes van de Chapelle de Guémy zijn mijn beloning.

LOUCHES

Het draait en keert naar alle kanten en...oriëntatie is compleet zoek.

Op goed gevoel kies ik een *rue La Digue* – er is geen water maar misschien... Ja, warempel, na enkele km herken ik *le Pont Troué*.

Van hier is het fluitje van een cent naar mijn logies. 102km, waarvan 40 droog; een zware maar al bij al fijne randonnéé. Mijn 1e werk is mijn fiets een beetje kuisen, een proper vehikel zal morgen de fietsappetijt verhogen. *Jean-Claude* vertelt triomfantelijk dat hij mijn bed hersteld heeft en *Annie* heeft weer voor een heerlijke tafel gezorgd: croque-mess, paardenworst en pâté de campagne. *Bon appetit!*

Met een aangename babbel, vereeuwigd met een stralende foto, inclusief een super crème-glace sluiten we de avond af.

Het einde van mijn fietsvakantie kondigt zich aan; morgen naar huis. Eerst nog een herstellende, verkwikkende nachtrust in mijn gerepareerd bed. Bonne nuit

Woensdag 29 mei

Deze nacht, goed geslapen; terug in een comfortabele positie in mijn gerepareerd bed. *Merci J.-Claude*. Om 7h15 is Annie al druk in de weer – zij heeft een doktersrendez-vous in **Calais**. Desalniettemin is de tafel al gedekt met een waaier van charcuterie. *“Mon Coeur, mange bien avant de rentrer chez ta femme.”* Mijn idee is richting België te fietsen via **Gravelines** en **Dunkerque**. Zo kan ik mijn OKRA-reis, met uitgebreid bezoek aan de haven en **Malo-les-Bains**, de sjeke dijkpromenade, al wat voorbereiden. Nadien zal ik wel bekijken welke trein me terug naar huis zal brengen. Inpakken is een formaliteit voor een “zwerver”. Ondertussen is J-Cl ook opgestaan en hij helpt me bij het basisonderhoud (smeren ketting) van mijn fiets na het noodweer van gisteren.

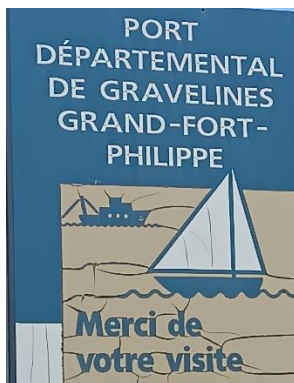

Tegen 9h30 zwaai ik **Pont d'Ardres** en J-Cl *“Au revoir”*. Een stevige zuidwester blaast me langs **Guemps** en **Nv-Eglise** naar *de Aa*.

Het jaagpad leidt via **St-Georges/Aa** naar **Gravelines**. Ik hoop van in de omgeving van de haven – monding vd Aa – de constructie van de replica van het kaperschip van *J.Bart* te bezoeken. In de *port de plaisance* is geen spoor te vinden.

Ook een nabije bareigenaar weet van niets...Hoe is dat mogelijk? Enkele “kadegetrouwen” wijzen me de weg naar een afgesloten, vervallen bouwwerf. Geen indicatie, maar van op een stapel paletten – zelf een clandestien platform gemaakt – ligt deze reconstructie vlak voor me. Er is nog werk aan!!!

Over de Aa bol ik **Gravelines-centre** binnen. Het belfort accentueert de Vlaamse oorsprong. Een fietsweg *Dunkerque 27km* verleidt me. Aanvankelijk goed bewegwijzerd, maar een *déviaton* smijt roet in het eten. De *centrale nucléair* blijft mijn reisgezel gedurende een klein halfuur.

Op goed gevoel bereik ik **Loon-Plage** en van hieruit staat **Grande-Synthe** aangegeven. Enkele “sjofele” asielzoekers, druk telefonierend met een blitse smart-phone beschouwen me als een alien. Een *boulevard fietspad* verbindt me met le centre van **Dunkerque**.

Na 52km begroet ik **Jean BAERT**, het vrijheidssymbool van Dunkerque. Het *belfort* en l’*Eglise St-Eloi* vervullen het plaatje.

Langs de havenpromenade geniet ik van mijn middagrepos.

Aan de vuurtoren wenkt **Malo les Bains**, vroeger een zeer elitaire badplaats, nu een prachtige dijk en uitgebreid strand die voor “iedereen” wat wils aanbieden.

Onmiddellijk valt het monument voor de *Operatie Dynamo* op.

Na de blitzkrieg in mei 1940 zaten hier langs de kusten 700.000 soldaten teruggetrokken om te ontsnappen naar Engeland. Elk mogelijk vaartuig werd gemobiliseerd om deze overtocht te maken

(600 *Little Ships*!). Tussen 30/5 en 2/6 ontsnapten 350000 soldaten aan Duitse krijgsgevangeneninlijving. Een echt heldenverhaal onder mitrailleurvuur verfilmd in 2017: *DUNKIRK*. Verscheidene boten zonden nabij de kust. Het wrak van de *Crested Eagle* (600 slachtoffers) ligt nog voor de kust van **Zuydcoote**.

Langsheen de dijk taxeer ik informatief nog wat bistrotts en cremeries voor het bezoek met mijn OKRA-cliënteel. Dat oogt goed!

In **Rozedaël** geraak ik op het nieuwaangelegde kustfietspad naar de grens (18km). Tussen de duinen van **Zuydcoote** passeer ik de oude geclasseerde boerderij van een klooster.

Pascaline nog pijnlijke herinneringen heeft.

Dit laatste is heringericht als revalidatiecentrum, waaraan

In **Bray-Dunes**, aan de ex-douanepost eindigt dit fietspad.

België wenkt, maar eerst nog een *coupe flamande* in de *Val d'Or*, mijn fiets-ijkpunt van of naar Frankrijk.

Mijn teller staat op 70km en ik vind...*Het is goed geweest*. Ik fiets via *Den Duinhoek* naar het station van **Adinkerke**.

Hier staat precies een trein te wachten: binnen 10' (14h52) vertrekt een rechtstreekse naar **Antwerpen-C**. Ticket kopen (incl fiets 4€), opstappen en mij neer vleien in de 1^e klaszetels – toestemming v/d chef! Om 16h45 rijdt de trein **St-Niklaas** binnen. De tocht van het station naar huis voelt aan als een ereronde (vandaag 82km). Aan de meet ontbreken de bloemen maar een welkomkus van *Pascaline* is meer dan voldoende.